

Αἰτιῶν ἢ μητέρα] ὄντως ὁ παῖδ' ὄντων ἢ θανάτου αἰτίαν
 πρὸς τὴν μητέρα ἀναφέρει, καὶ αὐτὴν ἢ θυφάντου
 μόνον, καὶ ἄλλων αἰτίων ἔχει λέγει τὸ ἢ αἰτιῶν, φροσαστι-
 κὸν ὡς τὸ αἰτιῶμα, ὡμα, αἰτιῶμα. Τετιτί βρη;] ὁ
 Μνησιλοχος ἢ ἀσκὸν οἶνον πλέων, καὶ παιδίε δίκην ἐσσε-
 ρημὸν νύκτωρ δ' οἶνον, ὡς ἀποκαλύπτει, καὶ ἐκ τούτου πο-
 λὺν γέλωτα τοῖς θεοῖς κινεῖ. Ἀσκὸς ἐγγυθ' ἢ κόρη]
 τούτῃσι, αὐτὴ ἢ κόρη, καὶ αἰγυαῖες κόρην ἐσπαρλιαν-
 ῶν ἐνόμιζον ἔχει ἐκ κόρης, καὶ παιδίε μετὰ βαλῶν, καὶ
 μετὰ μορφῶν ἔχει ἀσκὸς οἶνον πλέων, καὶ μετὰ περ-
 σικῶν ἢ, εἶδος γυαμῆς ἐσποδήματος. Καπῆλοις ἀγα-

θόν] καὶ γὰρ αἰγυαῖες ἀφανερῶς ὄνται, καὶ ποτικῶς ὄνται
 πρὸς τὰς κατὰ τὸν οἶνον ὠνησόμεναι πολλὰ κίς προσέρ-
 χονται, οἱ δὲ πωλοῦντες μέγα κέρδος ποιοῦνται, τὸ δὲ
 κέρδος αὐτοῖς ἀγαθὸν ὑπάρχει. Ἡμῖν δ' αὖ κακόν] ἡμῖν
 ἢ τοῖς ἀνδράσι ἢ τ' αὐτῶν ἀλλήν, ἑωαντίον μέγα κα-
 κόν ὄντι. Ἐγὼ αἰγυαῖες ἀπὸ οἶνον χαίρειναι τὸ οἶνον, καὶ
 τὸ χρέμα τὰς εἰς τὸ οἶνον ἀπάταις διαλυμαίνονται.
 τὸ ἢ κροκη, σέμματος εἶδος, ἢ ῥοδάνω δ' ἡλοῦ. Ἡσύχ. ὁ
 δὲ δόκεινε, ἀντὶ τὸ δόκεινε, ὁ κοινότερον. ἀλλ' ἴσως
 δόκεινε γραπτόν, ὁ σιθανότερον. ἔσται φροσαστικὸν
 τὰ α. ἀορίστου μεθ' ὡς δόκεινε, δόκεινε αὐτῶν.

Τουτὶ τεκεῖν φῆς; Γυ. καὶ δεκά μιλῶνας αὐτ'
 ἔγω
 Ἡνεγκον. Μν. ἡ ἐγχεας σύ; Γυ. νὴ τῶν Ἀρτε-
 μιν.
 Μν. Τεκετόνυλον ἢ πῶς; εἰπέ μοι. Γυ. τί μ' εἰρ-
 γάσω;
 Ἀπέδυσας ὡ γάγκυτέ μοι τὸ παῖδ' ὄν
 Τωῦτο ὄν. Μν. τυνέ; Γυ. μετὸν νὴ Δία.
 Μν. Πόσ' ἔτη ἢ γέρονεν; ἔξεις χρᾶς ἢ τέσσα-
 ρας;
 Γυ. Σχεδὸν τοῦτον, καὶ ὅσον ἐκ Διονυσίων.
 Ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. Μν. μὰ τὸν Ἀπόλλω Τυ-
 τονί.
 Γυ. Ἐμπαρήσθη; Τίνω σε. Μν. πάνυ γ' ἐμπα-
 ράετε.
 Αὐτὴ δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.
 Γυ. Μὴ δὴθ' ἴκετέω σ'. ἀλλ' ἐμ' ὅπ' ἡρέζεις
 πῶς;
 Ἐπέρ γε τοῦτου. Μν. φιλότεκνός τις εἰ φύσθ.
 Ἀλλ' εἰ δὲν ἦτον ἢ δ' ἀποσφαγήσεται.
 Γυ. Οἴμοι τέκνον. δὲς μοι τὸ σφαγεῖον Μα-
 νία.
 Ἰν' οὐδ' ἰγ' αἶμα τὸ τέκνον τούτου λάβω.
 Μν. Ἐπέρ αὐτὸ, χαλεπὴν γὰρ ἐν γὰρ τὸ ἔτι.
 Γυ. Κακῶς ἀπόλοι. ὡς φθονερός εἶ καὶ δυσμε-
 νής.
 Μν. Τετὴ τὸ δέριμα τὴν ἱερείας γίγνεται.
 Γυ. Τί τὴν ἱερείας γίγνε; Μν. τούτῃ λαβέ.
 Ἀλλ. Γυ. Τελωνία τὴν Μικα, τίς ἐξέκορπσε σε
 τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου ἐξήρσατο;
 Γυ. Ὁ πανούργος ὄδ' ἔστι. ἀλλ' ἐπειδὴ περ πα-
 ρει
 Φύλαξον αὐτὸν ἵνα λαβοῦσα Κλειθένη,
 τοῖσιν Πρυγάνεσιν ἀπεπόνη οὐτῶ φεά-
 σω.

Hanc puellam peperisse dicis? MVL. Decem
 menses ipsam ego
 Gestam. MN. Gestasti tu? MVL. per Dianam.
 MN. Tres heminas capientem, an qui? dic mi-
 hi. MVL. quid mihi fecisti?
 Exuisti imprudens o meam puellulam
 Tantulam existentem? MN. tantulam? MVL.
 C paruum profecto. (quatuor?
 MN. Quot annos verò nata est? tres congios, an
 MVL. Ferè tantum, & quantum spacium tem-
 poris, ex Liberalibus est.
 Sed redde ipsam. MN. non per Apollinem hanc
 quidem puellam.
 MVL. Incendemus igitur te. MN. valde quidè
 incendite,
 D Hæc autem ingulabitur valde statim.
 MVL. Ne profecto precor te, sed me quocunque
 vis affice,
 Pro hac quidem puellula mea. MN. indulgens
 in liberos quadam es natura,
 Sed nihilominus hæc ingulabitur.
 MVL. Heu mihi o filia, da mihi vas ad excipie-
 dum sanguinem o Mania,
 Vt saltem quidem sanguinè filia mea excipiam.
 E MN. Subiice ipsam vas, gratificabor enim unum
 quidem hoc tibi.
 MV. Male pereas, quàm invidus es & inimic?
 MN. Hæc pellis sacerdotis est.
 MVL. Quid hæc sacerdotis est? MN. hanc accipe.
 AL. MVL. Miserrima Mica, quis puella prima-
 uuit te?
 Quis dilectam & unicam puellam tui abstulit?
 F MVL. Scelestus iste. Sed posteaquam ades hic,
 Custodi ipsum, ut assumens Clisthenem,
 Consulibus quæ fecit iste, dicam.

BOVRDINVS. Δέκα μιλῶνας.] λέγει ἢ τὸτο κα-
 τὰ τῶν παλαιῶν διαμορτωθέντων ὡς τὸ χρέμα τ' ἔστι
 ἀνδραπῶν κίσεως, ἑτέρων φασκόντων δεκάμυλων πλῆ-
 ρύσειν, ὡς λέγει ὁ Μένανδρος, γυμνὴν δεκάμυλον,
 ἄλλων ἢ ἐνδύει καὶ δὲ δεκάμυλον, ὡς γράφει Ὀμηρος,
 τοῖς δ' ἐπέσει, χαίρει νύκτωρ φιλότητι, φειλομῶν δ' ἐν-
 αὐτὴ τέξεις ἐγγυαῖα τέκνα ἐπεὶ ἐκ δόκωλοι εὐναι ἀ-
 θανάτων. ἔστι ἢ ὡς λέγει ὁ Ἰπποκράτης ἐν τῇ περὶ τρο-
 φῆς ἐπιτάμυλος καὶ ἀτάμυλος γήσεις, καὶ πολλὰ ἄλ-
 λα εἰσὶ διαφορὰ κατ' ἀείστον ἔλεω, καὶ τὰς συγγραφεί-
 ας. Τεκετόνυλον.] τεκετόνυλον οἶνος λέγεται οὐ τρεῖς κο-
 τύλαι ὁδοῦ πωλοῦνται, ἐνταῦθα ἢ χλευάζει ἑσκέ-

φει τῆς γυαμῆς φασκόντος, παῖδ' ἐνεκείν ζητεῖ πῶ-
 τερον οἶνον τεκετόνυλον μᾶλλον ἢ τὸ τέκνον. [Τωῦτο] τη-
 λικοῦ ἔστι, τῶν δ' αὐτῶν μινόν. Ἐμ' ὅτι χρέζεις πῶς.] ἀλ-
 λά χρέζεις μοι ὅν τινα τρέπον δὴ βέλει. Φιλότεκνος.] φι-
 λοῦ ἄ τινα. Σφαγεῖον.] τ' ἀγέιον φρούς τὸ δ' ἐχεοδ' αἶμα
 τὸ παῖδ' ὄν, δὲ τὸ σφαγεῖον ὅπερ σημαίνει θύφν. [ἱερείας]
 τῆς ἱερευῆς, καὶ τοῖς θεοῖς σφαγεῖον, θυοῦσης τε.
 Λαβέ.] ἀνάλαβε. Ἐξέκορπεν.] τρεῖς τῆς κορῆς ἐξέρη-
 σε, ἐκκορεῖν δὲ σημαίνει καὶ διαφθεῖρειν καὶ ἐκκαλεῖν, ἑ
 παντελῶς ἀφανίζειν, ὡς καὶ φησὶν ὁ Μένανδρος, ἐκκορη-
 θείης σύ γε. Ἐξήρη.] ἀφείλετο, δὲ τὸ ἐξαιρεῖται.
 ἀφαιρεῖται. Πανούργος.] κατὰ φάτος, καὶ μιὰρὸς ὄδ' ἔστι.
 λαβοῦσα.